

SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

Fodorné Ablonczy Margit, (szül. *Ablonczy Margit*) vagyok, Budapesten 1960 április 23-án születtem. Kispesten, a XIX. kerületben, nőttem fel (az Ady Endre úti Zenei Általános Iskolai és a Semmelweis Ignác Egészségügyi Szakközépiskolai tanulmányaimat is ott folytattam), egy lelkészcsalád 10. gyermekeként. Édesapám, Ablonczy Dániel református lelkipásztor, gyülekezetalapító, Édesanyám Kiss Margit középiskolai tanár volt.

A Budapesti Református Teológiai Akadémián abszolváltam 1984-ben, s egy évre a Budapest Gorkij fasori egyházközségbe rendeltek ki *segédlelkész*nek. Itt elsősorban a gyermekistentisztelet és az ifjúsági munka kiépítése volt feladatomban. A második lelkészképzés vizsgám után 1985. augusztus végétől 1986. augusztus végéig hollandiai ösztöndíjon vehettem részt, Kampenben. Témavezetőm prof. dr. K. A. Schippers volt, aki a „leerhuis” zsidó-keresztyén családi-tanítási útmutatásainak mai érvényességét kutatta, s így engem is ebbe a munkába hívott meg.

Hazajöve a Tolna megyei Gerjenben lettem *beosztott lelkész*, s 3 évig önálló gyülekezeti szolgálatot láttam el. A gyermek és ifjúsági munka továbbra is foglalkoztatott, így megyei szinten szerveztünk gyermeknapokat, gyermekdélutánokat. Ott szerveztem – holland biztatásra és segítséggel is – először a gyermekek között szolgálóknak egy hetes továbbképzést, melyhez hollandból fordítottam le a tanulási anyagot.

1989-ben hívtak meg Kecskemétre *ifjúsági lelkész*nek, s akkor ez volt az országban az első *választott-beiktatott lelkészi* állás, ahol teljes munkaidőben gyerekekkel és fiatalokkal foglalkozhatott valaki. Megszerveztem a rendszerváltozás után a városi hitoktatást, kiépítettük a gyermekistentiszteletek rendjét 8 csoportban, középiskolákban és főiskolákon is bibliakörök indultak be. Ehhez hollandból fordítottam további katechetikai anyagokat (*Bibliával a kezünkben sorozat*), Édesapám nyomdokain kidolgoztam egy hatéves tervet a gyerekek tanítására, ami a konfirmáció előtti korosztálynak a teljes Bibliát megtanítja úgy, hogy nem ismétlődnek a történetek. A Kecskeméti Református Egyházközség szervezett Gyülekezeti Munkásképzőt is, ahol egy esztendeig Katechetikát taníthattam.

1993-ben végeztem el az ELTE Bölcsészettudományi Karán a *Pedagógia* szakot, hogy teljes állásban taníthassak az 1990-ben újraindított Kecskeméti Református Gimnáziumban. Itt is kidolgoztuk a hatosztályos hittanoktatási tantervet, s összesen 18 évig tanítottam a 13-18 éves korosztályt. 2000-ben a Református Pedagógiai Intézet kiadta az *Ószövetségről írt hittankönyvemet*, s az ahhoz tartozó *Tanári kézikönyvet*, melyet a 9. évfolyam tanítására dolgoztam ki. A korábbi évek kikristályosodott ismeretanyaga lett a könyv részévé, s így

közkinccsé. Ettől az évtől kerültem be - hittan tantárgyból - az R.P.I. *szakértői* jegyzékébe (később, 2018-19-ben egy évet dolgozhattam is az Református Pedagógiai Intézet munkatársaként). Két évig kipróbálhattam magam a Károli Gáspár Református Egyetem Nagykőrösi Tanítóképző Főiskolai Karán is, ahol a levelezős hallgatóknak Katechetikát tanítottam.

A Református Fiatalok Szövetsége alapító- és elnökségi tagjaként két könyvem is megjelent ifjúsági bibliaóra vázlatokkal a REFISZ gondozásában (*Útaid Uram mutasd meg, Budapest, 1996, és Isten hatalmas keze alatt, Budapest, 2002*).

A Debreceni Teológia Szegedi Vallástanárképző Karának a Kecskeméti Református Gimnázium lett az egyik gyakorló intézménye így *vezetőtanárként* is szolgálhattam a 2000-es évek elején. A végzős hallgatók közül többen vizsgáztak nálam hittan tantárgyból.

Ebben az időszakban lett igazán kérdésem, hogy a fiatalok mennyiben tudnak hitvallóvá lenni – ha családjuk ennek ellenkezőjét éli. Először *Család- és ifjúságvédelmet* tanultam dr. Komlósi Piroskától (2000-ben), majd részt vettem a Gyökössy Intézet által szervezett *Lelkigondozó alapképzésben* (2006). Az ott szerzett tapasztalatokat hasznosítottam a tanításban, lelkigondozásban.

Ez alatt az időszak alatt született meg a – Bölcsföldi Andrással közösen írt – első ifjúsági áhítatos könyvünk: *Maradjanak szívedben* (2001).

2008-ban a missziói lendület továbbvezetett Kecskemétre, ezért elvállaltam a Dunamelléki Egyházkerület ifjúsági lelkészi állását, hogy a kerület ifjúsági munkáját felélesszük, s az ifjúsági munkával foglalkozó munkatársakat lelkesítsük, képezzük, közösségbe szervezzük – egyfajta *ifjúsági munkáért elkötelezett vezetők hálózatává*. Sokakkal összefogva építettük ki ennek rendszerét: az ifjúsági mozgalmak (REFISZ, SDG, CE, stb.) vezetői és a Zsinati Ifjúsági Iroda, az egyetemi lelkészek, a megyei referensek összefogása erősödött meg ezek alatt az évek alatt. Már tovább mutatva a fiataloktól a családok felé, született meg egy újabb könyv Bölcsföldi Andrással az első *Családi áhítatoskönyv* (2011).

2012-ben szereztem meg a Magyar Családterápiás Egyesület által szervezett tanulmányaim végén a *családterapeuta* címet. Az „ifjúsági munkához” való kötődésem így kiszélesedett: az eredeti családtól a „választott családig” nyomon kísérve a gyermekeket, konfirmandusokat, fiatalokat. 2014-ben végeztem el a Stichting Contextueel Pastoraat in Nederland szervezésében a *Kontextuális lelkigondozó* képzést, ahol megismerkedtem Böszörményi Nagy Iván egyik tanítványának, Hanneke Meulink-Korfnak a szemléletmódjával, aki a pszichiátria és a teológia tudományterületét összekapcsolta. A Kolozsvári PTI és a

Gyökössy Intézet szervezte meg ezt a képzést holland mintára, majd Erdély-Magyarország összefogásában 2 évfolyam végezhetette el (2013; 2016).

Ennek hatására, elsősorban fiataloknak, de családi csoportoknak is – preventív jelleggel –, szerveztem egy „Kapcsolat-ambulanciát” országosan, ami Böszörményi Nagy Iván családterápiás szemléletmódjának alapján a kontextuális lelkigondozás alapjait adta tovább. Részt vehettem a budapesti 16 új missziói gyülekezet lelkészeinek továbbképzésében, s lelkész körökben és megyei lelkész-továbbképző heteken adtam elő a hitoktatás, konfirmáció, ifjúsági munka és a családi élet kríziseinek kérdéseiről.

Ebben az esztendőben kért fel a Kálvin Kiadó egy keresztelezésről szóló ajándékkönyv megírására. A könyv anyaga a keresztségtől a konfirmációig tartó családi, gyülekezeti és az egyházi oktatási intézmények általi közös feladatoként és folyamatként határozza meg a gyermekek hitbeli nevelését. *Isten előbb szeretett minket* címmel jelent meg 2014-ben.

Aktívan részt veszek a Családterápiás Egyesület által szervezett Vándorgyűlések munkájában, 2013-2021 között előadást, workshopot tartottam minden esztendőben a kontextuális gondolkodásmód lehetőségeiről, a spiritualitásnak és a lelkigondozásnak a pszichoterápiás családterápiával való kapcsolópontjait keresve.

Egy évtizede a hatodéves teológusok és vallástanárok képzésében is feladatokat vállaltam a KRE HTK szervezésében, elsősorban a családi kommunikáció és önismeret tanítását segítve. Ide tartozik, hogy a *Spiritualitás és misszió* lelkészi továbbképzés megszervezésében és az oktatási feladatokban is jelen vagyok. Két könyvfejezet is született ezekben az években, melyeket a Kálvin kiadó gondozott: *Középkoriúak nemzedéke* (Sefcsik Zoltánnal közösen írt fejezet) in: Siba Balázs – Szabóné László Lilla – Pángyánszky Ágnes (szerk.): *Együtt a hit útján* (2019); és a *Transzgenerációs spiritualitás, az „isteni matematika”* in: „Siba Balázs – Szabóné László Lilla – Lányi Gábor (szerk.): *Lelki éhség* (2021) c. kötetben jelentek meg.

Ez az életút érlelte meg a doktori értekezés megírásának gondolatát, melyben elmélyedve a családpszichológia egyházi lehetőségeit kutattam 2016. őszétől 2020. őszéig. Ettől az esztendőből veszek részt a DC éves közgyűlésein, annak Pasztorálpaszichológiai szekciójában. A négy év tanulmányokkal töltött ideje alatt kristályosodott ki az a disszertációs téma, mely a relacionális etika családpszichológiában való jelentőségéről szól, különösen is a kazuális szolgálatok miatt gyülekezeteinket felkereső családok vonatkozásában. Disszertációmát megvédtem 2021. május 10-én, s doktorrá avattak 2021. július 3-án.

2021. januárjától újra Kecskeméten vállaltam a *családpszichológiáért felelős lelkészi feladatkört*. 2021. november 1-től lettem a KRE HTK Valláspedagógiai és

Pasztorálpszichológiai Tanszékének adjunktusa. Feladatom a teológus hallgatók tanítása mellett a lelkésztovábbképzésben a Protestáns kórházlelkész-továbbképzés megszervezése is.

Az a reménységem, hogy kutatási eredményeim és tapasztalataim esszenciális értékei a továbbiakban a teológusok és lelkipásztorok képzése által egyaránt javára lehetnek református egyházunk missziójának.

Budapest, 2022.

Fodorné Dr. Ablonczy Margit